

Ruhu Boşaltılmış Bir Ümmet... Peki Bizler Bu Şaşkınlığa Nasıl Ulaştık?!

Ümmetin bugün yaşadığı durum, acil bir durum ya da birkaç yılın sonucu değildir; aksine İslam tarihinin seyrini değiştiren bir dönüm noktası olan 1924 yılında Osmanlı Hilafetinin yıkılmasının ardından başlayan Müslümanın kimliğinin derinlemesine yeniden şekillendirildiği bir asrın sonucudur.

O gün sadece siyasi bir sistemi devirmediler, aksine dini hayattan ayırmak ve ümmeti içeriden parçalamak için uzun soluklu bir projeye başladılar ki böylece İslam, bir hayat sistemi olarak değil sadece ritüeller olarak yaşanır bir hale gelebilsin.

Bu konunun açıklığa kavuşmasını kolaylaştırmak için onu birkaç eksenle ele alalım:

Birinci eksen: Dinin hayattan ayrılması

Hilafetin kaldırılmasından sonra, halklar kendi yollarını seçmeye terk edilmemiş; aksine dini, yönetim ve yasamadan ayıran laikliğe dayalı dışarıdan ithal edilmiş rejimler dayatılmıştır. Çünkü insan yapımı yasalar şeriatla değiştirilmiş olup ümmetin aidiyetini dar bölgesel aidiyete bağladılar ve birleştirici Hilafeti sınırları ve bağlılıkları parçalanmış devletlerle değiştirdiler.

Bu dönüşüm kesinlikle masum bir dönüşüm olmamış; aksine İslam beldelerini kendi vizyonuna göre yeniden şekillendirmek için çalışan sömürgeci Avrupa dönemiyle aynı zamana denk gelmiştir; böylece din, camilerde varlığını sürdürürken siyaset, ekonomi ve genel hayattan uzak kalmıştır...

İkinci eksen: “Din adamlarının” üretilmesi ve istihdam edilmesi

İslam tarihinde, dini tekeline alan bir ruhban sınıfı olmamış, aksine alimler, isabet de etseler hata da yapmasalar ümmetin bir parçası olmuştur; ayrıca alimler, bağımsız bir otorite sahibi değillerdi, aksine onların referansları Halifeydi. Ancak modern çağda “resmi din adamı” modeli türetilmiştir; böylece bu kişi, bir memur olarak otoriteye bağlanmış olup otoritenin kararlarını meşrulaştıran ve insanların bilincini yöneticiye hizmet edecek şekilde yönlendiren biri haline getirilmiştir; böylece de din, sadece izole edilmiş bireysel ibadetlerden ve şeriata aykırı bile olsa yöneticiye mutlak itaatten ibaret olsun diye yeniden tanımlanmıştır. Bugün din adamlarının üstlendiği en tehlikeli rol, cihat gibi büyük mefhumları etkisiz bir hale getirmektir ki böylece siyasi çıkarlara hizmet ettiğinde cihat çağrısı yapılsın ve uluslararası hesaplarla çeliştiğinde ise eleştirilsin. Bu yüzden birçok yerde Müslümanların kanları, korunmak yerine bir pazarlık kozuna dönüşmüştür.

Üçüncü eksen: Kaderciliğin (tevâkül; sebeplere bağlanmadan “Allah nasılsa verir” diyerek her şeyi Allah'a bırakmak) türetilmesi ve halkların meşgul edilmesi

Dinin yönetimden ayrılması yeterli değildi, aksine halkların iradesini de felç etmek gerekiyordu. Buradaki soru şudur; bunu nasıl başardılar?

Çalışmak yerine kadercilik kültürünü yaymaya çalıştılar, değişimi sünnetlere değil mucizelere bağladılar ve insanları da yoksulluk ve işsizlikle meşgul ettiler. Aynı zamanda harama ulaşmak çok kolay bir hale gelirken, helal ise çok zor bir hale gelmiştir; böylece daha hayatına başlamadan önce endişelerle yüklü olan, hedefini kaybetmiş, hiçbir projesi ya da hedefi olmadan gününü yaşayan, hatta bizzat eğitimin

bile nasibini aldığı, kimlikten koparılmış ve böylece dininden başka her şeyi bilen bir nesil ortaya çıkmıştır!

Dördüncü eksen: Sosyal medya ve sistematik şaşkınlık

Medyanın gelişmesiyle birlikte ümmet, yeniden şekillenmenin yeni bir aşamasına girmiştir ancak bu kez ekranlar aracılığıyla; dolayısıyla artık yönlendirme doğrudan değil, aksine şaşkınlık üzerinden "yıldızlar" oluşturmak, yüzeysel içeriği yaygınlaştırarak ödüllendirmek ve şöhret ile parayı ahlaki çürümeyle ilişkilendirerek gerçekleşir bir hale gelmiştir; sonuç olarak değerlerini görüntülemeler karşılığında satmaya hazır, başarıyı etkisiyle değil takipçi sayısı ile ölçen bir kesim ortaya çıkmıştır; burada sadece ahlak değil, aksine standartlar da darbe almıştır.

Beşinci eksen: Ümmet pusulasını kaybedinceye kadar kaos

Yüzyıl boyunca ümmet, savaşlar, darbeler, ekonomik krizler ve salgınlar yüzünden sükûnet bulamamıştır... Hatta insan artık kalkınmayı değil, aksine sadece güvenliği arar bir hale gelmiştir; zira bu yöneticinin gölgesinde servetler yağmalanıp heder edilmiş, halklar yoksulluğa ve gelişigüzeğe terk edilmiş ve suç, ahlaksızlık ve sosyal çözülme yayılmıştır; böylece ümmet, hayatta kalmanın ayrıntılarında tüketilirken, kalkınma konusunda düşünme yetisini kaybetmiştir.

Altıncı eksen: Hareketsiz gecikmiş bilinçlenme

Tüm bunların ardından ümmet, kaybolduğunu idrak etmeye ve derin bir dengesizlik hissetmeye başladı ancak ümmet, kendisine liderlik edenlere güvenmemekte ve başarısızlığın tekrarlanmasından korkmaktadır; çünkü ümmet, semeresi olmayan girişimlerden dolayı bitkin düşmüş ve böylece dünya sevgisi, değişim korkusu ve güven kaybı bir araya toplanmıştır; bu yüzden bir çözüm temenni etmekte ancak bu yönde harekete geçmemektedir.

Son eksen: Şaşkınlık ve kalkınma arasında

Kendisinden kaçması imkansız olan gerçek şu ki, ümmet bekleyip durduğu sürece durumu asla değişmeyeceği gibi sloganlarla, vaazlarla, Cuma hutbeleriyle, kendisiyle amel edilmeyen Kur'an eğitim merkezleri açmakla ve mucizeler temenni etmekle ümmetin izzetinin geri kazanılması da mümkün değildir; aksine gerçek bir bilincin, organize bir çalışma ve samimi bir şekilde saf tutma ile olması gerekir; çünkü kalkınmanın yolu rahatlıkla değil, aksine büyük bedelle döşelidir.

Ancak samimiyetle sorulması gereken soru şudur: Bir yönü olmayan ümmet olarak devam etmeyi kabul mu edeceğiz, yoksa yolun bedeline tahammül edip onun yeniden mi kazanacağız?

Bizler, iktidar nesli olmasak da, en azından ona giden yolun nesli olalım ve hayatlarını, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti yeniden tesis etmek yoluyla ümmeti gerçek pusulasına döndürmek için adaylarla yani **Hizb-ut Tahrir**'le birlikte çalışalım. Ey ordularımız, ey hareket noktamızın merkezi; haydi bu ümmetin Ensarları olun ki böylece Hilafetimiz yolunda cihada hazırlanalım. وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
"Zafer ancak Aziz ve Hakim olan Allah'ın katındadır." [Al-i İmran 126]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Menal Ümmü Ubeyde